

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6C/146/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203978
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2215203978.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom: JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: U. B., K.. XX.XX.XXXX, O. Z. T. XX/XX, B. - K. K. R., o zaplatenie 1.750,97 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvné úroky vo výške 875,12 eur v troch mesačných splátkach, a to v splátke vo výške 300,- eur splatnej 25.02.2022, v splátke vo výške 300,- eur splatnej 25.03.2022 a v splátke vo výške 275,12 eur splatnej 25.04.2022 s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zmluvných úrokov zamietal.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalovanému v rozsahu 80,60 %.

IV. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd v predošlom rozsudku vydanom dňa 05.12.2017 v prejednávanej veci o zaplatenie 1.750,97 € s prísl. v spojení s následným opravným uznesením z 06.02.2019 okrem iného zamietol žalobu v časti o zaplatenie úrokov 19,90 % ročne vyčíslených pevnou sumou 1.183,63 eur s tým, že stranám sporu zároveň nepriznal nárok na náhradu trov konania. Tieto výrokové časti rozsudku (výrok III a závislý výrok V) sa nestali právoplatnými z dôvodu podaného odvolania žalobcu voči nim.

2. Po doručení v následnom odvolacom konaní vydaného uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/143/2019-154 z 09.03.2020 obidvom stranám sporu súd predmetnú vec v zostávajúcej časti nároku, ktorá bola uvedeným uznesením súdu vyššej inštancie zrušením v odseku 1 odôvodnenia špecifikovanej časti skoršieho rozsudku vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, opätovne prejednal na nariadenom pojednávaní, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu, ktorý nepožiadaval o jeho odročenie a súhlasil s konaním pojednávania bez jeho účasti. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a s podstatným obsahom spisu (viď zápisnicu z pojednávania z 14.01.2022), pričom prijal rovnaké skutkové závery ako v predošlom rozsudku 05.12.2017 (viď odsek 13 jeho odôvodnenia, na ktorý súd v plnom rozsahu odkazuje) a zároveň v

nadväznosti na už v skoršom rozsudku ustálený nesporný spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu (viď odsek 14 jeho odôvodnenia, na ktorý súd v plnom rozsahu odkazuje) súd opätovne právne posúdil zostávajúcu časť nároku vymedzenú v odseku 1 odôvodnenia tohto rozsudku v súlade s vysloveným právnym názorom súdu vyššej inštancie.

3. Na základe uvedeného súd v ďalšom konaní majúc za to, že sú splnené všetky obsahové náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (k tomu viď aj odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/143/2019-154 z 09.03.2020) a že došlo k platnému a účinnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, rozhodol o zvyšných zmluvných úrokoch tak, že zaviazal žalovanú aj k zaplateniu ďalších zmluvných úrokov vo výške 875,12 eur (v čase vyhlásenia rozsudku už splatných v celom rozsahu vzhľadom na vymedzené obdobie ich vzniku a sumy dlžnej istiny, z ktorých medzi jednotlivými úhradami tieto úroky plynuli (viď čiastočné späťvzatie žaloby z 27.03.2017 na č.l. 52 spisu), pretože strany sa v uzavretej zmluve o úvere vrátane jej súčastí (najmä čl. 4 zmluvy) dohodli na tom, že aj v prípade, že si dlžník z úverového vzťahu poruší svoju povinnosť riadne a včas splácať úver, v dôsledku čoho dôjde k jeho predčasnému zosplateniu veriteľom, bude dlžník povinný aj naďalej platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, čo súd aj rešpektoval (zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru), avšak maximálne len do výšky, v akej by mala žalovaná zaplatiť zmluvné úroky z istiny pri riadnom plnení povinností v zmysle zmluvy ako cenu peňazí s tým, že predmetnú dohodu nad rozsah v zmluve vopred stanovenej celkovej výšky úrokov, ktoré má dlžník zaplatiť za poskytnuté peniaze počas dohodnutej doby splácania úveru (len do tejto výšky sú zmluvné úroky ako cena peňazí vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne), považoval súd za dojednanie, ktoré je podľa § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka neprijateľnou, a tým i neplatnou zmluvnou podmienkou spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože také dojednanie by umožňovalo navyšovanie ceny peňazí bez jej presného objemového a časového ohraničenia, čím by sa postavenie dlžníka ako spotrebiteľa mohlo neprimerane zhoršiť a v konečnom dôsledku by musel veriteľovi zaplatiť neprimerane vysokú a v prípade pretrvávajúceho omeškania dlžníka ničím nelimitovanú sumu ako náhradu (odmenu) za poskytnutie peňazí.

4. Z uvedených dôvodov súd v tomto prípade priznal žalobcovi v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka ďalšie (doteraz nepriznané splatné) zmluvné úroky vo vyčíslenej sume 875,12 eur. Podľa zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 30.10.2012 mal žalobca nárok na úroky v rozsahu $60 \times 52,92 \text{ eur} = 3.175,20 \text{ eur}$ - istina 2.000,- eur = 1.175, 20 eur, z čoho už bola žalovanou zaplatená ešte pred podaním žaloby (20.11.2020 a 20.12.2012) suma 55,89 eur (viď vyjadrenie žalobcu z 04.05.2016 na č.l. 39 spisu) a následne (31.01.2014) aj suma 126,15 eur (viď vyjadrenie žalobcu z 04.05.2016 na č.l. 40 spisu), pričom po začatí konania bola žalobcom z úhrad žalovanej vykonaných v období 11/2016 - 02/2017 započítaná na zmluvné úroky ďalšia suma 118,04 eur (viď čiastočné späťvzatie žaloby z 27.03.2017 na č.l. 50-52 spisu), t.j. spolu už bola žalovanou uhradená z celkovej výšky zmluvných úrokov 1.175,20 eur suma 300,08 eur. Rozdiel spočívajúci v zostatku nezaplatených pôvodne dohodnutých zmluvných úrokov tak predstavuje sumu 875,12 eur (1.175,20 eur - 300,08 eur), ktorú súd žalobcovi priznal vo výroku I tohto rozsudku. V rozsahu nad priznanú sumu úrokov súd žalobu v časti žalobcom navyše požadovaných zmluvných úrokov vo výške 308,51 eur (1.183,63 eur - 875,12 eur) z rovnakých dôvodov zamietol (výrok II).

5. Súd žalovanej na jej žiadosť povolil podľa § 232 ods. 3, 4 C.s.p. splatiť súdom priznanú pohľadávku žalobcu v troch mesačných splátkach podľa jej zárobkových pomerov (podľa udania žalovanej je zamestnaná iba na 4 hodiny denne s mesačnou mzdou vo výške cca 250,- eur, čo je jej jediný príjem, pričom taktiež nedisponuje žiadnou hnutelňou resp. nehnuteľnou vecou, ktorá by mala vyššiu hodnotu). O predmetnej žiadosti rozhodol súd v nariadenom termíne pojednávania bez uloženia dodatočnej lehoty žalovanej na riadne a úplne preukázanie jej finančných a majetkových pomerov, pretože žalovaná jednoznačne prejavila vôľu splatiť zvyšok svojho dlhu v troch mesačných splátkach, a to v najbližších mesiacoch po termíne pojednávania (viď výrokovú časť rozsudku) pod stratou výhody splátok pri prípadnom omeškaní s plnením čo i len jednej splátky. Súd z dôvodu hospodárnosti konania súhlasil s týmito splátkami, čím zároveň v primeranom rozsahu zohľadnil aj oprávnený záujem žalobcu na čím skoršej úhrade jeho oprávnenej pohľadávky (podľa výrokovvej časti

rozsudku priznaná pohľadávka žalobcu má byť v celom rozsahu uhradená najneskôr do 25.04.2022 s tým, že pokiaľ žalovaná nedodrží súdom stanovené tri splátky tak sa predmetný rozsudok stane vykonateľným v rozsahu celého nezaplateného zostatku pohľadávky v najbližších mesiacoch, najneskôr však 25.04.2022).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol súd v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalovanému v rozsahu 80,60 %, keďže v tejto sporovej veci v rámci prvoinštančného konania, kde bola predmetom sporu celkom suma 3.181,13 eur pozostávajúca z istiny 1.750,97 € a z jej kapitalizovaného a pevnými sumami vyčísleného príslušenstva vo forme zmluvných úrokov v celkovej výške 126,15 eur + 1.301,67 eur = 1.427,82 eur a vo forme úrokov z omeškania vo výške 2,34 eur (k jednotlivým sumám viď vyjadrenie žalobcu z 04.05.2016 na č.l. 40 spisu a čiastočné späťvzatie žaloby z 27.03.2017 na č.l. 50-52 spisu), bol žalobca úspešný na 90,30 %, a to v časti sumy 2.872,62 eur (do jeho úspechu bola započítaná aj tá časť žalovanej istiny a jej príslušenstva, pri ktorej bolo konanie čiastočne zastavené z dôvodu dobrovoľných úhrad žalovanej počas konania, čím žalovaná procesne zavinila čiastočné späťvzatie žaloby v tejto časti a následné čiastočné zastavenie konania) a neúspešný na 9,70 %, a to v týmto rozsudkom zamietutej časti sumy 308,51 eur, t.j. jeho čistý úspech vo veci ohľadom prvoinštančného konania predstavuje 80,60 % (výrok III).

7. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci v rámci odvolacieho konania, kde bola predmetom sporu časť kapitalizovaných a vyčíslených zmluvných úrokov celkom vo výške 1.183,63 eur, úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. jeho čistý úspech vo veci ohľadom tohto odvolacieho konania predstavuje 100 % (výrok IV).

8. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).